

Kohtulahendite kogumik

Kohtuasi C-546/16

**Montte SL
versus
Musikene**

(eelotsusetaotlus, mille on esitanud Órgano Administrativo de Recursos Contractuales de la Comunidad Autónoma de Euskadi)

Eelotsusetaotlus – ELTL artikkel 267 – Euroopa Kohtu pädevus – Eelotsusetaotluse esitanud organi määratlemine kohtuna – Direktiiv 2014/24/EL – Riigihankelepingute sõlmimise kord – Avatud hankemenetlus – Pakkumuste hindamise kriteeriumid – Tehniline hindamine – Minimaalne punktisumma – Maksumusepõhine hindamine

Kokkuvõte – Euroopa Kohtu (neljas koda) 20. septembri 2018. aasta otsus

1. *Eelotsuse küsimused – Euroopa Kohtusse pöördumine – Liikmesriigi kohus ELTL artikli 267 tähenduses – Mõiste – Órgano Administrativo de Recursos Contractuales de la Comunidad Autónoma de Euskadi (Baski autonoomse piirkonna lepinguvaidluste organ) – Hõlmamine*

(ELTL artikkel 267)

2. *Õigusaktide ühtlustamine – Ehitustööde, asjade ja teenuste hankemenetlused – Direktiiv 2014/24 – Lepingute sõlmimine – Avatud hankemenetlus – Lepingu sõlmimise kriteeriumid – Riigisisesed õigusnormid, mis võimaldavad hankijatel jätta esimest korda kõrvale pakkumused, mis tehnilise hindamise osas ei küüni ettekirjutatud minimaalse hindamispunktide summani – Lubatavus*

(Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2014/24, artikkel 67)

3. *Õigusaktide ühtlustamine – Ehitustööde, asjade ja teenuste hankemenetlused – Direktiiv 2014/24 – Lepingute sõlmimine – Avatud hankemenetlus – Lepingu sõlmimise kriteeriumid – Hankija õigus vähendada läbirääkimisel käsitletavate pakkumuste või arutlusele võetavate lahenduste arvu – Riigisisesed õigusnormid, mis võimaldavad hankijatel jätta esimest korda kõrvale pakkumused, mis tehnilise hindamise osas ei küüni ettekirjutatud minimaalse hindamispunktide summani – Lubatavus*

(Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2014/24, artikli 29 lõige 6, artikli 30 lõige 4 ja artikkel 66)

1. Vt otsuse tekst.

(vt punktid 21–25)

2. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiivi 2014/24/EL riigihangete kohta ja direktiivi 2004/18/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus niisugune riigisisene õigusnorm nagu põhikohtuasjas käsitletav, mis võimaldab hankijatel kehtestada avatud hankemenetluse alusdokumentides tehnilise hindamise miinimumnõuded, mille tulemusel need esitatud pakkumused, mis selle hindamise lõpus ei küüni ettekirjutatud minimaalsete hindamispunktide summani, jäetakse nii hilisemast tehniliste kriteeriumide kui ka hinna alusel hindamisest kõrvale.

Selles osas, nagu ka komisjon on oma kirjalikes seisukohtades märkinud, ei ole direktiivi 2014/24 artikliga 67 vastuolus, kui edukaks tunnistamise etapis on võimalik jätta esimest korda kõrvale esitatud pakkumused, mis tehnilise hindamise osas ei küüni ettekirjutatud minimaalse hindamispunktide summani. Selles küsimuses on selge, et pakkumus, mis ei küüni niisuguse künniseni, ei vasta põhimõtteliselt hankija vajadustele ja seega ei tule seda majanduslikult soodsaima pakkumuse kindlakstegemisel arvesse võtta. Hankija ei ole seega niisugusel juhul kohustatud kindlaks tegema, kas niisuguse pakkumuse hind on madalam nendest kõrvale jätmata pakkumustest, mis küünivad nimetatud künniseni ja vastavad hankija vajadustele. Selles kontekstis tuleb lisaks täpsustada, et kuigi hankeleping sõlmitakse pärast tehnilist hindamist, peab hankija tingimata arvesse võtma nende pakkumuste hinda, mis tehnilisest aspektist lähtuvalt küünivad miinimumtasemeni.

(vt punktid 32, 33 ja 39 ning resolutsiooni punkt 1)

3. Direktiivi 2014/24 artiklit 66 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus niisugune riigisisene õigusnorm nagu põhikohtuasjas käsitletav, mis võimaldab hankijatel kehtestada avatud hankemenetluse alusdokumentides tehnilise hindamise miinimumnõuded, mille tulemusel need esitatud pakkumused, mis selle hindamise lõpus ei küüni ettekirjutatud miinimumpunktisummani, jäetakse järjestikustest hankeetappidest kõrvale ja seda sõltumata järelejäanud pakkujate arvust.

Selles osas – tingimusel et direktiivis 2014/24 ja eelkõige selle artiklites 18 ja 67 kehtestatud tingimusi on käesoleval juhul nõuetekohaselt kohaldatud – tuleb tunnistada, et hankija on taganud tõhusa konkurentsi. Lisaks olgu kohe alguses täpsustatud, et isegi kui tehnilise hindamise tulemusel jääb hankijale kaalumiseks alles vaid üks pakkumus, ei ole ta kuidagi kohustatud seda heaks kiitma (vt analoogia alusel 16. septembri 1999. aasta kohtuotsus *Fracasso ja Leitschutz*, C-27/98, EU:C:1999:420, punktid 32–34). Kui hankija niisuguses olukorras leiab, et riigihankemenetluses on asjaomase hanke eripärast ja eesmärgist lähtuvalt puudu tõhus konkurents, on tal lubatud see menetlus lõpetada ja korraldada vajaduse korral uus menetlus teistsuguste hindamiskriteeriumidega.

On küll selge, et direktiivi 2014/24 artikli 66 kohaselt hankija, kes otsustab vähendada läbirääkimisel käsitletavate pakkumuste arvu artikli 29 lõike 6 kohaselt või arutlusele võetavate lahenduste arvu direktiivi artikli 30 lõike 4 kohaselt, peab sellise vähendamise läbi viima hankedokumentides märgitud pakkumuste hindamise kriteeriume kohaldades nii, et lõppetapis käsitletavate vastu võetud pakkumuste arv võimaldab tagada tõelise konkurentsi nii, et on olemas piisav arv pakkujaid, lahendusi või nõuetele vastavaid taotlejaid. Siiski puudutab põhikohtuasi käesoleva kohtuotsuse punktis 37 toodud põhjustel olukorda, mis erineb sellest, millele viidatakse direktiivi 2014/24 artikli 29 lõikes 6 ja artikli 30 lõikes 4, mistõttu ei kuulu see selle direktiivi artikli 66 kohaldamisalasse. Sellest tulenevalt ei puuduta viimasena nimetatud artiklis sätestatud vajadus tagada tõhus konkurents kuni menetluse lõpuni niisuguseid avatud hankemenetlusi nagu põhikohtuasjas käsitusel.

(vt punktid 41–44 ja resolutsiooni punkt 2)